

Antallet af faste Officerer af Linien, hovedsagelig i Løjtnantsklassen (Kaptajn-løjtnanter og Premierløjtnanter), er forøget med ca. 80 (til Rekruttskolerne, som Chefer for Kompagnier m. v., til Erstatning for Kaptajner). Antallet af Generaler er formindsket med 3.

Antallet af Befalingsmænd af Officiantgruppen er formindsket med ca. 30, af Underofficerer af Reserven med ca. 70.

Medens Rammerne i 1922-Loven blev formindsket med 40—60 pCt. for de faste Liniebefalingsmænds Vedkommende, er i nærværende Lov Reduktionen foretaget væsentligst blandt de faste Befalingsmænd af Reserven. Der er herved opnaaet en solidere Enkadring af Afdelingerne end efter den nuværende Ordning.

Paa Grund af Musikkorpsenes Ophævelse er Antallet af Musikere formindsket med 174.

Om Lovforslaget som Helhed har Chefen for Generalkommandoen udtalt sig saaledes:

„Det grundlæggende Synspunkt ved Opbygningen af Ordningen har været at udstyre samtlige Afdelinger saaledes med Personel, at de er forsvarligt indrammet, og man har, naar denne Fordring sker Fyldest, ikke kunnet opstille en større Hær — 8 Fodfolksregimenter med tilsvarende Organer af de andre Vaaben — end den, Lovudkastet rummer.

Idet der henvises til de Bemærkninger, der er knyttet til Lovudkastet, skal her af Enkeltheder paapeges følgende:

Henlæggelse af Generalstaben og Vaabeninspektørerne under Generalkommandoen. Generalstaben.

Chefen for Generalkommandoen arbejder efter nuværende Ordning med *to forskellige Stabe*:

Generalstaben i alt, hvad der vedrører den umiddelbare Krigsforberedelse (Hærens Organisation og Garnisonering, Forhold vedrørende Formering af en Sikringsstyrke, Mobilisering, Opmarch- og Forsvarsplaner, Befæstningsanlæg o. lign.) og

Generalkommandostaben i alt, hvad der vedrører Kommandoen over Tropperne, Kasernering, Øvelser, Uddannelse m. v.

Grænsen mellem de to Omraader kan ifølge Sagens Natur ikke trækkes skarpt; i mangfoldige Berøringspunkter skal der skabes Overensstemmelse. Hvor de drejer sig om de store Spørgsmaal, som helt og fuldt har krævet Chefen for Generalkommandoen personlige Afgørelse, skabes denne Overensstemmelse let, fordi *Chefen for Generalkommandoen* selv er med i begge Stabes Arbejde. Paa de mindre fremtrædende Omraader fremkommer Ulemperne, fordi Stabene arbejder selvstændigt og hver for sig, uden at den ene altid er i Stand til at vide, om den træder over Skellet ind paa den andens Felt; Resultatet bliver vel ikke ubodelig Skade, men giver Friktion og i hvert Fald Spild af Arbejde.

Det tydeligste Udtryk for det unaturlige i Ordningen faar man deri, at den kommanderende General paa Grund af den ham paatvungne 2-Stabsordning *skriver til sig selv*.

Kun een Ordning er rationel: En fælles Stabschef (Chefen for den nuværende Generalstab) med de nuværende 2 Stabe sammensmeltet i een Generalstab.